

til at anstille en Betragtning over, hvilken Lønningssmaaade, den af Ministeren eller den af Udvalget foreslaaede, der er meest hensigts- svarende, dernæst om den af Ministeren foreslaaede Løn kan ansees for at være for stor, og endelig om, hvorvidt disse Embedsmænd, som have faaet disse Embeder ved Bestalling og med det udtrykkelige Løfte, at de skulle have en bestemt Løn, hvor der baade er Kongens og den ansvarlige Ministers egen Haand under, hvorvidt det kan være rigtigt, at man tager det fra dem, som engang er blevet dem tilfagt.

Hvad nu Lønningssmaaden angaaer, er det vistnok vækkelig, ligesom det ogsaa er erkjendt, at det var betryggende for Embedsstanden, naar den havde en Løn, som kunde sikke den under alle Eventualiteter, det vil sige, sikke den, hvad enten Prisene paa Næringsmidlerne stode høit eller lavt, og da er det vistnok, at man bør give det Forslag sit Bifald, at Embedsmændenes Lønning deels skulde bestemmes i Korn og deels i Penge. I saadanne Nar, som vi nu have, er det vistnok en stor Støtte for de Embedsmænd, som have deres Lønning i Korn; men i Aarene 1820—24, da en Tønde Rug i Gjennemsnit kun kostede 2 Rd., var det en stor Støtte for de Embedsmænd, som havde deres Løn i Penge. Nu vilde det vistnok være gavnligt, om man kunde opfinde en Maade, hvorpaa man kunde sikke Embedsmændene, og det vilde vistnok være hensigtsmæssigt, om de kunde faae deres Løn fastsat saavel i Korn som i Penge, men det kan have sine Vanskeligheder, det er en fluctuerende Gage, og den kan maaffee ikke bringes i Overensstemmelse med de aarlige Budgetter; men hvor man engang har den, hvor der er en bestemt Løn i Korn, som er tillagt Embederne, der forekommer det mig dog virkelig ikke, at man skal afvige derfra. Det maa virkelig anerkjendes, og det synes ogsaa, som om Udvalget har erkjendt, at det var gavnligt, om man i det Hele taget fulgte dette Princip; man skal derfor ikke afvige derfra, hvor man allerede isorveien, som her, har de fornødne Øvelser af Korn, som ere tillagte vedkommende Embedsmænd i Lønning. Altsaa med Hensyn til Lønningssmaaden maa jeg

være entg med den ærede Ministers Forslag; og jeg kan her ogsaa henvise til Sjællands Bispestol; den nu afgaaede Biskop i Sjællands Stift havde sin Indtægt deels i Korn og deels i Penge.

Naar vi dernæst tale om Lønnen, er det jo meget vækkelig at sige, hvad en Biskop nødvendigvis skal have; men jeg skal imidlertid henlede Opmærksomheden paa, at, naar en æret Taler har sagt, at en Amtmand havde 3,000 Rd., saa er det dog, saavidt jeg erindrer, 3,500 Rd. foruden Contorhold; og Stiftamtmanden i Kjøbenhavn har i Alt 6,000 Rd.; dette bemærker jeg i Anledning af, at den ærede Taler sammenlignede Biskoppen med Amtmanden som Mand, der omtrent stode under lige Forhold og Bifaaer. Den ærede Rigsdagsmand, som nylig talte (Frølund) meente, forsaavidt han havde læst den Formaning af Apostelen, hvorledes en Biskop skulde være, at der ikke stod Noget om, at han skulde have rigelige Indtægter. — nei, det er meget rigtigt, det laa i den Tids Forhold, men der staaer, at der paaligger ham saadanne Pligter, som gjøre det nødvendigt, at han har rigelige Indtægter; der staaer blandt Andet den Pligt, at han skal være „villig til at laane Huus“. En Embedsmænd, som skal være villig til at laane Huus, og som der i mange Henseender gjøres Krav til, han maa ogsaa have Noget, hvorved han kan vise denne Gæstfrihed; en Mand, som ofte maa stille sig i Spidsen for veldædige Handlinger, maa ogsaa have Noget, hvormed han kan udøve denne Veldædighed, og det er sandelig ikke passende, naar Trængende komme til ham, enten fra Stiftet eller fra den By, hvor han boer, og bede ham om en Hjælp, bede om, at han vil stille sig i Spidsen for at understøtte dem, at han da skulde vise dem bort fra sig og sige „Nei“, jeg er ikke aflagt saaledes, at jeg kan gjøre det paa en passende Maade“. Jeg troer altsaa, at netop de Pligter, som Apostelen paatægger Biskopperne, ogsaa gjøre det nødvendigt for dem, at de have Noget, hvormed de kunne fyldestgjøre disse Forpligtelser. Naar vi tale om Løn, har den ærede Kultusminister med Hensyn til Biskoppen her i Sjællands-Stift fremhævet, at det vilde være vækkelig for ham, naar han